

{ אז נדברו }

פרשת פנחס תש"פ | עלון מספר: 472 | לסדר: "הגני נותן לו את בריתי שלום"

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

- "קהילות"

בלפון:

(מענה ממחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

כל שותפות שלכם

מחזקת את ידינו...

מה הקשר בין שערי בית המקדש לעונת השלכת...?

שבעה עשר בתמוז חל בשבוע זה!!! ביום זה קרו כמה וכמה צרות לעם ישראל.. אבל הצרה העיקרית שעליה אנו מתענים היא על שהובקעה העיר ובא צר ואויב בשערי ירושלים...

כידוע: לירושלים היו הרבה שערים... ולכל שער היה שם בפני עצמו!!! כל שער סימל מהות מסוימת!!! וברגע שצר ואויב נכנס בשערים האלו... יש פה משמעות עמוקה... המשמעות היא שהשער הזה נבקע... המהות הפנימית הזו נבקעה ונעשקה מאיתנו... כמדומני ששבעה עשר בתמוז זה יום שבו צריך לעשות "סיבוב שערים"!!! לא פזיז... אלא אדרבה... פנימית... סובו ציון והקיפיה... שיתו לבכם לחילה!!! **שימו לב** לחומה שלה... (אני בנתיים מצאתי שבעה עשר שערים לירושלים...) זו סוגיה ארוכה בפ"ע... להבין כל שער מה הוא היה מסמל... אבל תפסת מרובה לא תפסת... ולכן ברשותך קורא יקר... אני רוצה להתמקד היום בשער אחד שנוגע אלינו במיוחד!!!

אחד משערי העזרה הנקרא **שער שלכת!!!** מה זה ה"שלכת" הזו?? למה נקרא שמו שלכת???

אומר רש"י (ישעיה ו'): שבשני צידי השער הזה היו שני עצים גבוהים... (ככל הנראה מחוץ לעזרה.. שהרי מבפנים.. כתיב "לא תטע לך אשרה כל עץ...) עץ אלה ועץ אלון שלעצים האלו יש כידוע הרבה עלים שעושים הרבה צל... וכשהיתה מגיעה עונת השלכת... לאט לאט העלים היו נופלים לארץ כמו שכולנו מכירים... והעץ היה נשאר בלי עלים... ועל שם השלכת הזו היה נקרא השער בשם "שער שלכת"!!! **אתה מבין לבד שזה לא נגמר ברובד הזה, טמונה פה משמעות הרבה יותר פנימית ועמוקה!!!**

אז לא צריך לנחש ולהגיד פשעטלאך... יש על זה פסוק מפורש בנבואה הראשונה של ישעיה הנביא... ישעיה שהוא נביא הנחמות... פונה לה' בשאלת השאלות: ואומר **עד מתי ה'???** עד מתי תהיה הגלות?? מתי תבא הגאולה?? עונה לה' לישעיה שזה הסימן לסיום הגלות:

עוד אם לאו ערים מאין יולדו ובהים מאין ארים והארץ תלאר לממה, וריווק ה' את הארם ורבה העלובה בקרב הארץ, ועוד בזה עשיריה ורבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בבל ורע קודש מצבתה,

אומר הקב"ה לישעיה: אתה רוצה תמרור וסימן מתי תדע שהגאולה מתקרבת?? התשובה היא: זה יראה בדיוק כמו עץ האלה והאלון שיש להם הרבה הרבה עלים... ואז מגיעה עונת הסתיו... הרוחות מתחילות לנשוב... ואז מתחילה התופעה הבוטנית ששמה שלכת... עלים נופלים בזה אחר זה... והעץ מתערם מכל העלים שהקיפו וחיפו אותו... ומה נשאר?? נשאר רק **המצבת!!!** מצבת הכוונה **שלד!!!** שלד האילן כמות שהוא!!! והשלד של האילן נשאר עם עשיריה בודדת של עלים שבשארית כוחותיהם הם נשארים צמודים ונאמנים לשלד של האילן ולא מרפים ממנו... **למרות!!!** למרות שיש הרבה רוחות נושבות... ולמרות שהאילן הוא כבר הרבה פחות מרשים ומצל ומגונן ממה שהוא היה מקודם... בכל זאת הם נשארים נאמנים אליו ודבוקים לאילן...

והעשיריה הזו!!! העשיריה שתשאר נאמנת ותשרוד את עונת השלכת... **שבה והיתה לבער!!!** היא... העשיריה הזו ממנה יצמחו ענפים חדשים ובה יכנס השרף וההתרענות והתקווה החדשה של האילן כולו... ממנה הכל יצמח- **זרע קודש מצבתה...** ממנה הכל יתחיל...

מה כתוב כאן?? שהידישקייט זה אילן גדול ומסועף... אילנא דחיי... ויש בו הרבה הרבה עלים שמסוככים ומצלים על כל מי שחוסה בהם... ויום יבא ורוח תתחיל לנשוב... ותחל עונת השלכת...

הקב"ה יקלף את כל השכבות החיצוניות של האילן... הקב"ה יזיז לצד את כל העלים... את כל הפיצ'יקס... את כל המסביב... והאילן יתערם לגמרי מכל הצל שלו והיפוי החיצוני והמרשים שלו... ומה ישאר??? **המצבת!!! השלד של האילן כמות שהוא!!!**

ואז יגיע רגע של בירור... יהודי יעמוד מול השלד של אילנא דחיי כמות שהוא וכעת תשאל השאלה: האם אתה מסוגל לדבוק בעבודת ה' גם בלי תפאורה ובלי חיצוניות או לא?? האם אתה מוכן לדבוק באילנא דחיי רק אם "אילן אילן... פירותך מתוקים, צלך נאה, אמת המים עוברת תחתך..." האם רק אז אתה מוכן לשבת בצלו של האילן הזה... או!!! או אתה מוכן להיות מהעשיריה הנאמנת שמוכנה להישאר צמודה לאילן של עבודת ה' גם בשעת שלכת... גם כשכל התפאורה מסביב זזה לצד ואתה עומד מול השלד של הנטו יהודי שנדרש ממך??

אומר הקב"ה לישעיה... כשיגיעו כזה שלב... הנה!! תדע לך שפעמי הגאולה קרבים מתמיד... ובשביל זה!! בדיוק בשביל זה יש לנו שער שלכת!!! שער שמזכיר לנו את התמרור הזה...

את השער הזה ניסו האויבים לבקוע מאיתנו... לעשוק מאיתנו... להשכיח מאיתנו... אבל אנחנו לא ניתן להם!!! בשביל זה יש לנו יום מיוחד שבעה עשר בתמוז בשביל לסובב ציון ולהקיף אותה... שיתו לבכם לחילה!!! שימו לב לחומות ולשערים של ציון... לזכור ולהזכיר ולהיזכר ש... שנכון... אנחנו כעת בעיצומה של עונת השלכת... זה לא קל... כל המסביב זז לצד... כל האוירה זזה לצד... ואנחנו נשארים מול נטו יהדות!!! נטו יידישקייט וקשה לעבוד ככה...

אבל אדרבה... לזכור ולהזכיר שדווקא השלכת הזו!!! היא השער והתמרור לגאולה שקריבה מתמיד... אם רק נהיה מהעשיריה הפותחת שנתפוס חזק באילנא דחיי ולא נרפה... נזכה שאותה עשיריה שבה והיתה לבער... ונזכה לביאת גואל צדק במהרה... **הרחבת עניין זה... בעמוד 3-4 בגיליון זה.**

נשארה כמות מוגבלת של חוברת "בשוי לירושלים" שיצאה בתקופת בין המיצרים לפני

כשנתים.

ניתן להשיג במוקדים כדלהלן:

בני ברק (בכל המוקדים), ביתר עילית, אשדוד, אופקים, ובירושלים ברחוב נחמיה 10

בחסד ה' כי גבר ובשעה טובה

יצא לאור ספר "אהבת".

ניתן לרכוש במוקדי המכירה:

אופקים: שמירא: 0534112035

אחיסמך- שרגל: 0527171721

אלעד- 039073067

אשדוד- 0504120311

בית שמש: נהר הירדן 9 רמה ב', מש' צוויבל.

ביתר עילית ב' אזור רמי לוי 0548450998

הרצ' רחובות: 0548423047

התענית: 0548473542

בני ברק: קבוץ גלויות 9 - 0556728458

חזון איש 34 (פינת דסלר, משפחת דרייפוס) 0527117271

רבי עקיבא- אזור הרב קוק- 0527603814

משפחת ביום רחוב השלושה 11.

קרית הרצוג: הרב גניחובסקי 20 - 0527616750

ירושלים: מרכז העיר: רחוב נחמיה 10.

בית וגן: רח' הרב פרנק 29 קומה ב'.

רמות א'- 0527189947

רמות ד'- רובין 47 קומה ב'

רוממה: המ"ג 29 0527682281

גבעת שאול: בן עוזיאל- 0548491554

הר נוף- 0533148861

קרית ספר: מרומי שדה 3 052-7174781

חפץ חיים 14 089742750

ברכפלד- 0533109169 (כולל עטרת שלמה)

גריץ פארק- 0527644795

צפון: חיפה: זבולון 9 או ישיבת תמנרת ישראל

נווה שאנן: חניטה 81 זלושינסקי.

רכסים: הורדים 4' קריצלר לתאם 0548415410

כרמיאל- 0527136165 משפחת שטיימן.

טבריה- 0548441354

צפת- מאור חיים צה"ל 6/65 מש' סימן טוב

0533127052 עיר העתיקה: 0548449816

הרצ' הירצ' הקריה החסידי, יונתן בן עוזיאל 3/5

0533104790 - 0583244899

הרצ' הרצה- קדושי: 0583238157

כמו כן ניתן לקנות גם את הספר "אהבת" במוקדי המכירה כדלעיל

לברור על נקודות ההפצה בארה"ב ובארופה, שאלו אותנו במייל.

או בטל- 052-7683095

מי יגנוב את הבמה... מי יטרוף את הקלפים...?

התכונה בעיצומה... הועדה המכינה שוקדת כבר ארבעים יום תמימים לקראת המעמד הגדול... כן... משה רבינו עלה לה מיד לאחר מתן תורה... והוא אמור להופיע כאן ביום י"ז בתמוז בשעה 12.45 בצהריים!!! ו... והוא אמור להגיע לכאן עם טבעת הנישואין- לוחות הברית ואנחנו צריכים להכין פה חופה גדולה... "המקדש עמו ישראל על ידי חופה וקידושין..." אנחנו מציננו צריכים לבטא את השמחה הגדולה שלנו בקבלת לוחות העדות... ומתכוונים... במה גדולה הוצבה למרגלות הר סיני... רמקולים רבי עוצמה... אחד שתיים... אחד שתיים... אחד שתיים... מזרח ענק של שלוש קומות לשבעים זקנים ולשרי אלפים ושרי מאות וחמישים ועשרות... הכל מסודר... מכירת כרטיסים החלה כבר שבועיים לפני המעמד... כולם מחכים בהתרגשות עוצמה...

והנה... הגיע היום הגדול... ומפלס ההתרגשות מטפס לשיאים... רמקולים מסתובבים בכל מחנה ישראל... רבותי: לא לישון!!! לא לחזור על הטעות של מתן תורה... אל תשכחו... במתן תורה הקב"ה הגיע ונאלץ לחכות לנו... עכשיו אסור שזה יקרה!! ברגע שמשא רבינו יורד עם הלוחות. כלנו צריכים כבר להיות שם!!!! ניצבים... ואכן כלל ישראל ללא יוצא מן הכלל... כולם עומדים ניצבים מול השמש היוקדת בשעה 12.00 בצהריים... עיני כולם נשואות להר... מחכים לראות את זיו פניו הקדושות של משה כשהוא יורד מההר...

דא עקא ש... ש... שהוא עדיין לא מופיע!!!

הכל מוכן... יש הכל!! יש תזמורת... יש במה... יש הגברה... יש מזרח... יש הההכל... רק משהו אחד חסר... **אין מי שישב שם במזרח!!!** תחשוב: יש פה מבוכה גדולה... יש פה ציבור ענק... שש מאות אלף איש עומדים ככה באמצע היום ומחכים... מה עושים איתם??

אין ברידה... צריך להתחיל למשוך את הזמן... אז היום אין בעיה... מקסימום אתה מזמין איזה דמות פלונית להגיד פרק תהלים... ואז מכבדים איזה רב מטעם שיגיד קבלת עול מלכות שמים... והמנהח מתחיל לדבר ודוחפים לו פתק שימרח קצת ולא יגמור... כדי להרויח עוד כמה דקות... בנתיים מתאם קשרי קהילה של מאוחדת מדבר עוד רבע שעה... וככה מצליחים למשוך את הציבור ולהרויח עוד כמה דקות... **ככה זה היום...**

אבל כשיש לך עסק עם דור דעה... כאן א"א למשוך זמן בכל מחיר.. בפרט כשהשטן לבנתיים לא שוקט על השמרים והוא מנצל את המצב הרגיש שנוצר והוא מראה להם את מטתו של משה רבינו... כאילו משה רבינו מת... ו... ומכאן העסק מתחיל להתגלגל במהירות... כמה שאהרן הכהן מנסה להרויח זמן... זה לא עוזר הרבה... המצב מדרדר במהירות מסחררת... ויצא העגל הזה... תחשוב רגע!!! איך זה קרה כ"כ מהר?? שים לב לשאלה: אני לא שואל **איך** זה קרה?? אלא איך זה קרה **כ"כ מהר??**

פשוט מאוד: כשיש לך עסק עם- עם שלם שעומד על הרגלים!!! כולם פה!!! הבמה כבר עומדת על תילה!!! ההגברה כבר עובדת!! הדבר היחיד שחסר זה... זה משה רבינו... **כעת יש רק פרט אחד קטן שחסר!!! מי הולך "לקחת" על הבמה...**

כאן מספיק פספוס אחד קטן... מספיק רגע אחד של פעולת הסחה... ומגיע עגל אחד קטן וטורף ברגע אחד את כל הקלפים... כי כבר לא צריך לאסוף את הציבור... כבר לא צריך לעשות במה מיוחדת... כבר לא צריך לחמם את הציבור... כי כבר חם להם... פה בשניה אחת העגל יכול להגיע... ולגנוב את כל ההצגה... **וזה בדיוק מה שקרה לדאבוננו הרב!!!** לו יצויר שעם ישראל היו מגיעים בסתם יום... מתלוננים איפה משה רבינו ומתי הוא מגיע... בסיידר... היה אורך די הרבה זמן עד שהדברים מתגלגלים... עד שההסלמה נכנסת לתוקפה... אבל ברגע שכבר כולם פה!!! והכל מוכן!! ועיני כולם נשואות למקום אחד... כאן בצי"ק אחד אפשר לגנוב את הבמה... זה בדיוק מה שמשא רבינו דאג שלא יקרה ח"ו בלוחות שניות!!! מוחל טוב'ת... אל תכינו לי במות... אל תעשו לי קבלת פנים... כשאני יורד מההר ביום כיפור... אני לא רוצה לראות אף אחד שמחכה לי במרגלות ההר... תשבו לכם בבית הכנסת... תשבו בבית שלכם... תעשו מה שאתם רוצים... רק אל תעשו רעש וצלצולים... **כי זה בדיוק מה שקרה ב"ז בתמוז ויצא העגל הזה...** (זה אולי קצת מדויק בלשון רש"י בכי תשא: ואיש אל יעלה עמך, הראשונות על ידי שהיו בתשואות קלות וקהלות שלטה בהם עין הרע', קצת משמע שהוא מתכוין לתשואות של יום י"ז בתמוז, אבל לא מוכרחים לבאר כך, כי לכאורה הכוונה היא לו' סיון, מתן תורה בעצמו, אבל הוורט הוא נכון לכשעצמו...)

רואים פה את הסיכון הגדול שיש ב"במה"!!! כן... במה זה משהו מרשים ועוצמתי... אבל הוא גם עלול להיות נשק מסוכן!!! כי היות וכל העיניים נשואות לבמה... אז בשניה של היסח הדעת אפשר לגנוב את הבמה ולקחת אותה לכיוון הפוך בדיוק!! דברים טובים באמת מתרחשים דווקא הרחק מהזרקורים... דברים יקרים באמת קורים דווקא באזור סטרייל ונקי מחשש גניבה... **אנחנו כבר ארבעה חודשים נמצאים במצב הזה!!!** אין במות... אין אירועים... אין התכנסויות מרשימות... למה? כנראה שהקב"ה רוצה משהו יקר באמת!!! המצב הזה... אפילו אפשר להפקיד ולהפקיר אותו לחסדי הבמה... בתקופה הזו כנראה שהקב"ה רוצה משהו קצת יותר חשוב ויקר... ה' רוצה את הלב שלי... את הדף גמ' האמיתי והטהור שלי... ה' רוצה אחת ולתמיד לפגוש אותי!! וזה כבר יקר לו מיד... יקר לו בשביל שאני אאבד שמה בבמה... **לכן אנחנו פה!!!** בריתוק של קרוב לחצי שנה... **מתוך הבנה ש"לעיני כל ישראל" זה לא תמיד דבר טוב...** לפעמים "לעיני כל ישראל" מסתיים בשבירת הלוחות... דווקא הלוחות השניות והמתוקנות מקומם בארון... הרחק מהשאון... הרחק מהבמה המופקרת לגורלה... לא לחים חז"ל אומרים: שדברי תורה מקומם בסתר... כי תורה זה אמת!! ואם התורה תתחיל להופיע בבמות... מהר מאוד מישהו יעשה עליה סיבוב ויקח את הבמה לעצמו... לכן תורה מונחת בקרן זוית... מי שרוצה לגנוב במות... שיחפש לו במות אחרות... התורה יקרה מידי בשביל המחטפים האלו... זה גם הפשט במה שראינו בדף היומי (שבת קכ) שגם בשעת כשלונה של ירושלים שפסקו ממנה אנשי אמנה בעניינים של משא ובמתן... אבל הדברי תורה אף אחד לא ניסה לרמאות... אף אחד לא ניסה לגנוב את הבמה של תורה... גם הרמאי הגדול ביותר לא התבייש לומר בכנות: "לא אהיה חובש וביתי אין לחם ושמלה..." ולמה? כי היות והתורה מונחת בקרן זוית הרחק הרחק מהבמה... בזכות זה אין יצר הרע לגנוב במה של תורה... בינה זאת... עמוק עמוק... למבינים בלבד....

מיהי העשירה הפותחת של שער השלכת...???

לפני כמה שבועות נכתב כאן מאמר שהצליח להרגיז כמה אנשים... נכתב שבימים אלו ה' מקלף את כל השכבות... ומוריד את כל המסביב... את כל הפיצ'פיקס ואת כל הסמאות שאנחנו חיים איתם... מצד אחד הכל זז לצד... מצד שני יש הכל... אבל נטו!!! השלד של היהדות נשאר בשלימותו... אבל שלד... בלי שום עלים... בלי שום תפאורה... בלי מסביב...

כן... אנחנו בעיצומה של שלכת!!! הקב"ה מזיז לצד את הכל... ואנחנו כעת עומדים מול המצבת!!! מול השלד של היידישקייט!!!

כל אחד מאיתנו מוצא את עצמו מול הנטו יהודי שבו!!!!

זה לא קל... האילן בעונת שלכת מרגיש מאוד לא נעים... אתמול הייתי כזה מרשים... כזה מכובד... היתה לי כזו הופעה... ופתאום הכל הושלך ונפל ונשארתי נטו!!! נטו מה שאני!!! אבל דווקא אז זה הרגעים המכוננים ביותר... אלו הם רגעי המבחן האמיתיים ביותר... וכאן נבחרים העשירה הפותחת!!! פה!!! בנאמנות של יהודי בתקופה הזו... כאן הוא נבחן... **בחור ישיבה יקר**: בתקופה האחרונה אתה מרגיש מאוד דפוק... זה... זה לא זה... בתקופה הזו אני עושה שטייגן רבע ממה שהייתי עושה בישיבה בימים הטובים... בישיבה הייתי לומד שעות ע"ג שעות... שטייגן באמצע הסדרים ובין הסדרים... ואילו עכשיו אני בקושי סוחב!!! אני מחזיק את עצמי בשיניים...

בחור יקר: לא הבנת!!! כשהיית בישיבה האילן היה במיטבו... הייתי מוקף בהמון המון עלים... פירותין מתוקים... צילך נאה... אמת המים עוברת תחתין... נו... מה יעשה הבחור ולא ישב וילמד?? על זה נאמר: "במה אברכך?? מה יש לך לעשות אם לא לשבת וללמוד..."

אבל עכשיו?? עכשיו אתה בעיצומה של שלכת... ה' בבת אחת הזיז את כל העלים לצד... אין פירותין מתוקים... אין צלך נאה... אין אוירה... אין כלום... הכל שלכת... הכל מפורק... הכל בריפיון ידיים... ואתה כעת עומד מול השלד של היידישקייט!!! אתה עכשיו כמו איזה בחור פוילישער עם סקסט בעיר לייפיציג שאף אחד לא אומר לו מה לעשות... יש לו את כל הסיבות שבעולם לחפש את עצמו ולהיות איזה שוליא דגנרי...

אבל לא!!! הוא תופס את עצמו ומכריח את עצמו להיכנס לבית מדרש של העיירה... והוא יושב ועוסק בתורה!!! מה הפלא שכל בחור כזה צמח גדול בישראל?? מה הפלא שכמעט כל בחור שנכנס בשערי ישיבת סלבדקא שבקובנא או חברון... שבעיר חברון... מה הפלא שכולם יצאו גדולי עולם?? בטח!!! זה בחורים שהיו בתקופה של שלכת!!! הבחור הזה שמעצמו החליט לשבת וללמוד היה מהעשירה הפותחת!!! מהעשירה שנצמדה עם כל הכח לנטו אילנא דחיי בלי שום דחיפה מאחורה... בלי שום תפאורה... בלי שום אוירה... כזה בחור צמח מאה אחוז גדול בישראל!!! **בחור יקר: תבין איפה אתה**

נמצא... תקרא את המפה... תבין כמה שווה שלוש שעות לימוד שלך בבדידות ובשממון של הקורונה... שזה שווה הרבה יותר מעשר שעות שלך בימים כתקנם...

אנחנו לא הזמנו את זה... אין לנו את האומץ לבחור ניסיונות שכאלו... אנחנו מצידנו מעדיפים שהאילן ימשיך להיות במיטבו... שהמסגרת תמשיך להיות חממה שנותנת מענה לרבות עלים שסוכים בצילה... אבל ה' רצה אחרת... תעשה משהו... ה' רוצה עכשיו שתהיה עונת שלכת!!!

ה' כעת מעדיף את העשירה הבודדת שנצמדת לאילנא דחיי... הוא מעדיף אותה על המלא מלא עלים... ואתה מהעשירה הפותחת הזו!!!

תעריך את הזירה שאליה נקלעת... תבין על איזה שיבר אתה יושב...

ועליך נאמר: ושב ויהיית לבער... כל הצמיחה תתחיל ממך...

בינינו... להתבטל לרבי שליט"א... להיכנע להוראות שיוצאות מפה קדשו זה דבר לא קל... אף אחד מאיתנו לא אוהב לקבל מרות... רק מה אחד הדברים שהכי דוחפים אותנו ונותנים לנו כח לעשות את זה?? הממסד החזק!! הממסד היציב וההרבה הרבה חסידים שעומדים על הפרענצ'עס ובתוך עמי אנוכי יושבת... זה נותן כח... נותן תחושה בטוחה... ותכל'ס... פתאום הכל התקלף... פתאום אין טיש... לא פוגשים את העוילים... אין התאחדות ואין בוטע ואין טיש... אין באופק שום חתונה בחצר הקודש... ואני נשאר לבד... ו... וכעת נדרש ממני להמשיך!!! להמשיך להתבטל לאמונת צדיקים... להמשיך לדבוק באילנא דחיי... אבל בלי כל התפאורה... בלי כל העלים הנוספים שמקיפים אותנו...

זה לא קל!!! פתאום זה נהיה הרבה יותר קשה... פתאום אני מרגיש כזה לא בטוח... פתאום אני מרגיש רעד כזה... לא לגמרי יציב...

אז הנה!!! כעת זו נקודת מבחן!!! האם האמונת צדיקים שלי מגיעה ממקום טהור ופנימי או מתפאורה וסמאות חיצוניות... כעת זה לא רק מבחן... **אלא בעיקר עבודה פנימית...** זה הזמן לעשות את העבודה הזו... לעמוד מול הכינות האמיתית שלי ולהבין שאם האילן הזה אמת!!! הוא אמת גם כשכל העלים זזו לצד והוא נשאר נטו הוא...

שוב: שלא תבין לא נכון! אנחנו לא מזמינים את זה... אסור לנו להזמין שלכת... שלכת זה דבר מאוד מסוכן... אף אחד מאיתנו לא מחפש לקחת יהודי שחי בחממה חרדית ולעקור אותו מהאוירה השמרנית ששומרת עליו ולזרוק אותו לסוף העולם... ולהגיד לו: תמשיך להיות הערלעלע ייד... אסור לנו להביא על עצמנו כזה ניסיון!!! בשביל זה לא אנחנו הזמנו את הקורונה אלא הקב"ה... ואם יש קורונה סימן שהקב"ה מזמין את מבחן הכנות הזו!!! את הבהירות הזו!!!

לפני קצת יותר מחצי שנה סיימנו את הש"ס... איזה אירועים אדירים... כככולם סיימו... כככולם התחילו... כככולם לומדים דף היומי... מה... אתה לא לומד דף

היומי?? איך לא... כולם לומדים... ואכן מרנין ומפעים היה לראות את האילן הגדול והעוצמתי של דף היומי... איך שהוא מלא בעלים של לומדי תורה... מכל גווי הקשת... מי לא מצטרף ללימוד דף היומי...

עד שהגיעה השלכת- הקורונה... האולמות נסגרו... חלק מהשיעורים אפילו התבטלו... ההתלהבות בודאי ירדה... והעלים התחילו לאט לאט לנשור בזה אחר זה... ומי נשאר?? הנטו דף גמ'!!! אותו דף גמ' שכולנו למדנו אותו לפני חצי שנה... הוא נשאר באותו ערך!!! רק מה?? לפני חצי שנה הולחנו עליו שירים... ורבות אנשים השתתפו במעמדים הגדולים... ועכשיו הדף גמ' נשאר בלי כל התפאורה הזו...

ונו... איפה אתה בסיפור הזה?? האם אתה בוחר להיות מהעשירה הנאמנת שתמשיך להיצמד לאילנא דחיי ולא תנשור... או שאתה זורם עם העלים... כשכל העלים מתגודדים סביב האילן... גם אתה רוצה נכנס לעניינים... וברגע שכולם נושרים אז גם אתה נושר???

בשביל זה יש לנו שער שלכת!!! להזכיר לנו שהרגע המכונן ביותר זה דווקא השלכת!!! דווקא כשהנטו יידישקייט נשאר בלי כל התפאורה... כאן נקודת המבחן וכאן זה בית הנבחרים!! העשירייה הפותחת...

ברשותך קורא יקר: אני רוצה לחדד פה איזה נקודה דקה ועדינה:

מישהו טען לי בכאב: תכל'ס!!! הרי ה' עשה את הקורונה בשביל לעורר אותנו... בשביל לחזק אותנו... הקורונה הזו הייתה אמורה לעשות אותנו יותר טובים... אבל תכל'ס... לפי כל המדדים זה נראה... ש... שזה צועד לכיוון ההפוך לגמרי... הרי תכל'ס... בשטח... הכל מפורק... הרבה בתים בישראל שעד עכשיו הצליחו להסתדר בלי רשת... פתאום נאלצו להכניס מחשב... בחורי ישיבות שעד כה היו מסודרים במסגרת... פתאום זה למחצה שליש ולרביעי... בקיצור: המצב הרוחני לא נהיה יותר טוב... אדרבה... רק יותר גרוע... **נו... מה אתה אומר על הטענה שלזו**

אמרתי לו: אתה צודק מאה אחוז!!! מצד ההסתכלות שלי ושלך זה באמת ככה... המצב כעת נהיה רק יותר גרוע... כי זה באמת ככה!!!

אבל צריך לדעת **שיש הסתכלות מצידנו!** ויש הסתכלות **מצדו של הרבש"ע**

ואני אסביר את דברי: תשמע סיפור: אני מכיר בחור ישיבה אחד קדוש וטהור שיום אחד חטפו אותו והורידו אותו למ"ט שערי טומאה... ואותו בחור קדוש ממשיך בקנאות לשמור על הקדושה שלו גם בשאל תחתית... וכעת יש לו התמודדות קשות מול אשת פוטיפר וכולנו דאגה ותקווה שהוא יעמוד בניסיון... כן... תחשוב שהסיפור של יוסף הצדיק... הוא כעת!! בשעת מעשה!! ואני מספר לך שזה מה שקורה כעת... איך אתה רואה את זה?? האם קורה

התמודדות!!! האם להיות או לחדול??? כאן אנחנו צריכים להסתער על המשימה...

אנחנו מבינים שאנחנו נמצאים במגרש שהקב"ה הזמין אותנו!!!!

זה מגרש שאנחנו לא הזמנו אותו... התפללנו... בכינו... זעקנו שזה לא יקרה... אבל אחרי שזה קורה... אז הקב"ה הזמין את המגרש הזה... אז קדימה... אנחנו באמצע המגרש!! בעיצומו של משחק!! אין לנו זמן להתפלש בעפר... אנחנו באמצע המשיחה לפנינו בכל עת!!!

חכה... עוד חמישים שנה כשהמשחק יתייצב... אנחנו נרשה לעצמנו להתחיל לבכות... עוד חמישים שנה רבי יהודה בר אלעי ישב בין תנור לכירים ונראה כמי שמתו מוטל לפניו... עוד אלף שנה עם ישראל יתחילו עם כל מיני מנהגים של אבלות על החורבן... לא להתרחץ... לא לבכס... מ"ז מתמוז... תשעת הימים... את כל זה יעשו בהמשך... אחרי המשחק אנחנו נבכה ב"ז בתמוז על האויבים שהבקיעו את השער... אבל כעת באמצע המשחק אין זמן לבכות... הכדור עדיין בידינו... תבעט בו עם כל הכח... אנחנו כעת בעיצומו של מפגן ואהיה שעשועים יום יום משחקת לפנינו בכל עת... הקב"ה כעת צופה בנו ורוצה לראות אותנו מפגינים לו נאמנות וממשיכים להיות יהודים בכל מצב... ממילא הטעות הכי גדולה שאפשר לעשות בתקופה הזו של הקורונה... זה להסתובב עם פרצוף נזוף ולהגיד: אי אי אי... איזה מצב קשה יש עכשיו... איזה ניסיונות... איזה נפילות... **אדוני היקר!!!** את זה תגיד כשיחזרו ההקלות... אבל עכשיו אתה באמצע המשחק... גם אם היצר הרע הבקיע גול אחד... והוא אוחד באחד אפס... אתה עדיין יכול לעשות שתיים אחד... אל תתפלש בעפר... תכלס... המפתחות בידך!!!

אז בא נסכם... אנחנו צריכים לשבת בחצות היום ולהגיד תיקון חצות על שבר בת עמי... על זה שתשתפכנה אבני קודש בראש כל חצות... על זה שיש בתים נקיים לגמרי שנאלצו להכניס אינטרנט מסונן הבייתה...

אבל אתם בעצמכם?? אלה שעומדים כעת בחזית עצמה... **אתם אל תגידו תיקון חצות!!!** המפתח כעת בידיים שלכם... אתם תחליטו האם הולך להיות פה קול נהיג או שהולך להיות פה עוז וחדווה במקומו... אתם קובעים את הסדר יום!!! אתם תשמחו שה' הזמין לפניכם ניסיון... והנה... יש לכם הזדמנות להפגין לו יתברך נאמנות... ולעשות לו נחת רוח הרבה הרבה יותר ממה שעשיתם לפני הקורונה...

אנחנו נמצאים בתקופה קשה!!! שאנחנו נקבע את התוצאות שלה... האם היא הולכת להיות תקופה מכוננת... או חליה לא.

אנחנו נקבע האם אנו נהיה העשיריה שתדבק באילנא דחיי ולא תנשור בשלכת ששולטת כעת בעולם... את השער הזה לא ניתן לאויבים להבקיע.

הטעות הכי חמורה היא להמשיך להסתובב עם פנים נפולות... אוי... בחירות... זה לא טוב... גם אם המנגינה הזו הייתה נכון רגע אחד לפני שהחלט סופית על בחירות... אבל ברגע שזו עובדה מוגמרת!!! כעת חייבים להחליף דיסק... בא נקפוץ על זה וננצח ובגדול...

סו"ס אל תשכח שאם יש לך מייל בבית ואתה בכל זאת מתגבר... הרי לקב"ה יש כעת הרבה יותר נחת רוח מאשר לפני שזה היה בבית שלנו... רק מה?? אנחנו לא יכולים לקחת את ההימור הזה ולכן דחינו את הניסיון הזה בשתי ידיים... אבל אחרי שזה כבר עובדה בשטח!!! כאן באמת צריך להחליף גישה... כעת צריך להסתער על הנס להתנוסס!!!! ה' זרק אותך למגרש והוא רוצה לראות אותך שתהיה לפניו שעשועים יום יום משחקת לפניו בכל עת... **על אותו משקל...** כל ישיבה שנסגרת בגלל הדבקות ובידודים וכדו'... בשבילנו זה כאב לב... זו הסתרת פנים... כי... כי בחור ישיבה שמסתובב בלי מסגרת זה ניסיון... ואנחנו מאוד חוששים מניסיונות ויש לנו ממה... אבל אתה!!! החבור ישיבה בכבודו ובעצמו... שאתה כעת עומד מול העובדה המוגמרת!!! שאין ישיבה... אין מסגרת... והכל פתוח... כעת תחליף דיסק!! אל תסתובב עם פנים נפולות כמונו... אדרבה... אתה תקום בבוקר בשמחה גדולה ותגיד: רבש"ע... זרקת אותי למגרש ההתמודדות?? אתה וכל פמליא של מעלה צופים בי ורוצים לראות אותי מבקיע את השער? זכאה חולקי!!! אני מסתער על המשימה... אבא שבשמים: אני אפתיע אותך!!! (גם בעיני יפלא...) אני אוכיח לך שאני נאמן לך בכל מצב... ואהיה שעשועים בכל יום משחקת לפניו בכל עת!!! אתה בחור ישיבה... בסופה של קורונה אתה תקבע האם קרה פה משהו טוב או לא טוב... המפתחות בידיים שלך... אם אתה תקח את הנס והניסיון הזה ותחליט שהוא נס להתנוסס... אם תחליט שהניסיון הזה הוא נועד בשביל להתגבר ולצמוח ממנו... בזה יתברר שבקורונה הזו קרה משהו טוב!! טוב מאוד!! אנחנו מצידנו ממשיכים לצפות מהצד בדאגה... ומחכים שתכנס בשלום ותצא בשלום אבל אתה??? אתה במגרש עצמו!!! אל תסתובב עם פנים נפולות... אתה נמצא בתקופה המכוננת ביותר בחייך... התלבש במיטב מחלצך...

אגב: את הגישה הזו אנחנו רואים גם בייחס לחורבן בית שני...

אם תשים לב: אחרי שנחרב בית שני... לא מצינו שהתאבלו במיוחד!!! לפני כן- כן... רבי צדוק התענה אינספור תעניות שלא יחרב ביהמ"ק... מצינו כל מיני התבטאויות של כאב ואבל מריב"ז שהתבטא לפני החורבן... אבל אחרי?? אחרי החורבן... לא מצינו שרברן גמליאל וריב"ז ורבי יהושע בן חנניה ישבו כל היום והתפלשו בעפר... **לא!!! ממש לא!!!** אדרבה... מהברייתות זה היה נראה כאילו ממשיכים הלאה... עם הפנים קדימה... עסקים כרגיל... כאילו העולם לא נחרב...

מה הפשט בזה??? **העניין הוא ככה:**

אם בית המקדש נחרב זה איום ונורא... זה עצוב מאוד... אבל בשעת מעשה!!! כשכזה חורבן קורה בפועל... עם ישראל נמצא כעת במצב מאוד שברירי!!! וכעת יש לנו את כל הסיבות להתרסק לגמרי ולאבד כל תקווה... במצב הזה הקב"ה זרק אותנו כעת למגרש

פה משהו טוב או לא?? **התשובה היא מאוד מסובכת:** כי מצד אחד... בסופו של דבר **למפרע!!!** כולנו יודעים שקרה פה הדבר הכי טוב בעולם... כי שם!!! בניסיון הזה ובהתגברות הזו של יוסף... שם נברא הצדיק יסוד עולם הראשון!! **משם** רועה אבן ישראל!!! **משם!!!** ודווקא **משם!!!** אבל מצד שני: תכל'ס... כשאני מספר לך כעת בשעת מעשה שנכון לרגעים אלו הן של יעקב אבינו נמצא במ"ט שיערי טומאה וחיה רעה מתגרה בו... איך אתה אמור להגיב??

אוי אוי... רחמנא ליצלן... ה' ירחם... איזה הסתרת פנים נוראה...

הבנת מה קורה פה??? זה שבהסתכלות של הקב"ה... הקב"ה מעמיד ניסיון ליוסף ובעזה"ש הוא יתגבר... ולמפרע יתברר שאלו היו הרגעים הכי גדולים שעשו רעש הכי גדול בשמים והעמידו לנו את משיח בן יוסף... **זה לא סתירה!!!** שבהסתכלות שלנו אנחנו אמורים לראות את הרגעים אלו כהסתרת פנים הכי גדולה... **זה לא סתירה!!! מסכים איתי???**

על אותו משקל כאן: זה שיש עכשיו קורונה... והקורונה הזו מזמינה כל מיני ניסיונות... שבחורי ישיבות מסתובבים בלי מסגרת... מצידנו יש פה נטו הסתרת פנים!!! מצידנו קורה פה דבר רע!!! נטו רע!!! עכשיו... זה לא סתירה שאחרי!!! אחרי שהניסיון כבר קיים... אחרי שהבחור ישיבה הזה כבר מסתובב בלי מסגרת וכעת יש לו ניסיונות ו... והוא מתגבר!!!! מתגבר כמו יוסף בשעתו... יכול להיות שיש עכשיו עת רצון בשמים שלא היתה מאות שנים... יכול להיות שיש לקב"ה כעת קורת רוח שלא הייתה מאז שיוסף הצדיק עמד בניסיון... **כלפי מה הדברים אמורים???**

לדוגמא: למגינת לב... עם המון כאב לב... בסופו של דבר נאלצנו להכניס מחשב עם מייל מסונן הבייתה... הלב נצבט... כמה רצינו לדחות את הצעד הזה... כמה רצינו להימנע מזה... ובסופו של דבר הלחץ מהעבודה גבר ולאחר יעוץ, הרב הכריע להכניס את הרשת המסוננת הבייתה... **טוב שכך היא ההסתכלות...** טוב שאתם מתייחסים לצעד הזה כאבל לאומי... טוב שזו הקבלת פנים הצוננת והקרירה שאתם נותנים למחשב עם המייל... **אבל!!! כעת!!!** אחרי שהמייל כבר פה... וזו כבר עובדה מוגמרת... כעת צריך להחליף דיסק... כעת המנגינה צריכה להתחלף לאדרבה... לשמחה גדולה!!! אבא שבשמים... הזמנת לנו ניסיון... נתת לנו הזדמנות להפגין לך נאמנות... **אנחנו נעשה את זה ובגדול!!!** נתת ליראין **נס להתנוסס!!!** כל זמן שיכולנו להימנע מהניסיון הזה נלחמנו... נאבקנו... כאבנו... לא רצינו את זה... אחרי שזה כבר עובדה מוגמרת בשטח... עכשיו צריך להתלבש במיטב המחלצות ולהכריז: אשרינו שזכינו שה' רוצה לראות את ההופעה שלנו!!! את הביטוי שלנו!!!

בקיצור: זה בדיוק כמו בחירות... אנחנו לא אוהבים בחירות... כי אנחנו מפחדים לאבד את מה שכבר יש לנו... **אבל אחרי!!!** אחרי שהבחירות כבר נכפו עלינו... אחרי שזו עובדה מוגמרת... כעת עושים שמח... תזמורת... עקשען... ומפעילים המון מוטיבציה... רבותי... אנחנו רוצים לנצח ובגדול!!!

מתווה הקפסולות...

האמת היא שלפני שנה וחצי הנושא הזה כבר נכתב... אבל כעת... בנותני הקפסולה זה מקבל משנה תוקף... ובכן: למי שלא זוכר... זכיתי להימנות מתלמידי ישיבת "גורן ארנן" בירושלים עיר הקודש... אמנם אני מגיע בכלל מצידון שבנתלת זבולון אבל ההורים שלחו אותי לירושלים כדי שיהיה להם נציגות בציון שממנה תצא תורה... מידי כמה חודשים אבא ואמא עולים לכאן ונותנים לי דמי כיס... את כל המעות מעשר שני שהצטבר אצלם ואז אני אוכל אותם על טהרת מעשר... (מראש השנה הקרוב זהו... נגמרה החגיגה... מתחילה שנת מעשר עני) עכ"פ יש אצלנו בישיבה ארבעה שיעורים!! שיעור א', שיעור ב', שיעור ג', וקייבון!!!

בדרך כלל מה שמקובל בישיבות שזה עניין של שנתון... שנה ראשונה שיעור א', ואז עולים לשיעור ב'... אבל בישיבה שלנו זה עובד בצורה אחרת לגמרי!!! בישיבה שלנו שיעור א' זה בחורים שאוכלים חולין בטהרה ברמה הבסיסית!! במבחינים לישיבה... הראש ישיבה בוחן את הבחור האם הוא יודע לשמור ידיו ולשמור גופו... זה המינימום זה שיעור א'... מה שנקרא **טיהרות!!!!** ושם בשיעור א' אנחנו מתלמדים לאכול חולין על טהרת מעשר... כלומר: לא לאכול ראשון לטומאה... אתה יודע מה זה לא לאכול ראשון לטומאה?? זה אומר שאתה לא אוכל בסתם חתונות... לא אוכל קוגלים בקידושים... (בעצם סליחה... יכול להיות שכן אוכל... אבל אם אכלת כביצה ומחצה אתה הולך למקווה...) זה מה שאנחנו מתרגלים בשיעור א'... בחור שהתקדם יפה והתרגל לאכול חולין על טהרת מעשר... בשלב מסוים הוא מקבל אישור לעבור לקפסולה הבאה... הוא עובר לשיעור ב'... בשיעור ב' נמצאים בחורים שכולם כבר אוכלים על טהרת מעשר!! ובשיעור ג' זה כבר בחורים שאוכלים על טהרת תרומה... ואז אתה מגיע לפסגה!!! הקייבון!!! בקייבון יושבים בחורים מרוממים שאוכלים חולין על טהרת קודש... מדובר בבחורים מרוממים בעלי השגה... שעדינות ההרגשה שלהם במידות היא בהתאם והסברא הישרה שלהם בלימוד גם ניכרת בעליל... וכל שיעור זו קפסולה בפני עצמה!!! זה מטבח אחר ופנימיה אחרת... תבין: שיעור א' וב' יכולים להסתובב בחפשויות מחוץ לישיבה... רק התנאי לכניסה לישיבה זה טבילת מקווה... ואז אתה טבול יום... לעומת זאת בשיעור ג' זה לא עוזר... כי טבול יום לא יכול לאכול על טהרת תרומה... וכן הלאה... יש עוד הרבה פרטים ואכמ"ל... **עכשיו: שלא תבין לא נכון!!!!** זה שאנחנו נמצאים במתווה הקפסולות זה לא שאנחנו מנותקים לגמרי!! זה לא הופך אותנו לשתי ישיבות שונות לגמרי!! אנחנו עדיין ישיבה אחת... כי לפעמים פותחים את הקפסולות אבל בהתאם להוראות... **לדוגמא: ביום ששי האחרון הגיע איזה אמריקאי**

אחד ותרם לישיבה חמשה כבשים של קרבן שלמים בשביל שנאכל אותם לפני ימים ולילה אחד... הראש ישיבה דפק על השלחן והציע: "התקדשו ובואו עמי לזבח"!!! כל בני הישיבה... מי שרוצה מחסן היום להתקדש ולהתכונן לטהרה של אכילת קודש... באותו יום... כל הישיבה... ללא יוצא סן הכלל... יצאנו למבצע טהרה!!! מטעמי בטיחות נעלנו את החדר... כי לטהר עכשיו את כל החדר על טהרת קודש זה... זה סיפור שלם... זה גם לא משהו שאפשר לעשות אותו מהרגע להרגע... אז במקום להתחיל לפרק את המיטות ולגרוז אותם למקווה... הוצאנו מהחדר את כל מה שאנחנו צריכים לשבת הקרובה ונעלנו... הצטיידנו עם סק"ש מיוחד כזה ש-קל להטביל אותו... הטבלנו את כל בגדי שבת... מששקפיים ועד גרבים... נעלים... מצעים... כריות... וכולנו טבלנו לאכול על טהרת קודש!!! ברגע שנטהרנו לגמרי... אחראי הטהרה בדק חום... בדק ציפריניים... חקר... דרש... בירר... וידא... ונתנה ההוראה ונפתחו המחיצות... נפתחה הקפסולה... ומשפחת הישיבה התאחדה... לשבת אחת כמובן!!! במשך כל ליל שבת ישבנו יחד בדיבוק חברים כל הישיבה... ואכלנו שלמים ושחחנו לפני ה'... שרנו "אתר די בי יחדון רוחין ונפשין" הראש ישיבה אמר חידושים שלא שמעתם און והדברים היו מאירים ושחמים כתינתם בסיני... היתה שבת מרוממת ביותר... זכינו לאכול שלמים לפני ימים ולילה אחד עד מוצאי שבת... במוצאי שבת זהו!! שוב נפרשו המחיצות... שוב חזרנו למתווה הקפסולות. **הבנת את העניין??**

זה שאני בחור משיעור א' ואני עדיין לא אוכל חולין על טהרת קודש... **זה לא אומר שאני לא יודע** לאכול על טהרת קודש... כי הרי כל עם הארץ ברגל נאמן ויודע להיטהר על טהרת קודש... רק לחיות ככה על בסיס קבוע... פה מתחיל ההבדל!!! הם אווזים שם ואני עדיין לא אווז שם... לא מסוגל... (וכמובן שיש לנו פה דווקא הרבה אברכים שהם **כבר** לא מסוגלים!!! שים לב: אני **עדיין** לא מסוגל והם **כבר** לא מסוגלים... אצלי זה מגיע מחוסר הרגל... ואצלם זה היפוך... הם כבר היו כאלה... הם היו במקום הזה... רק הם ב"ה התחננו... ואחרי החתונה זה פשוט לא ריאלי ובלתי אפשרי...) עכ"פ עיני כל הזמן נשואות לקייבון!! אני רוצה כמה שיותר מהר להגיע למקום הזה... אבל אל תשאל... הגיע מוצאי שבת... נפרסו המחיצות... חזרנו למתווה הקפסולות... ואז אחראי הטהרה התחיל לעשות בדיקות... והתברר שהיה בחור אחד משיעור א' שהלך למקווה בערב שבת ומרוב לחץ הוא החליף חליפה עם אחד הבחורים... וברגע שזו לא החליפה שלו... אז נחשב שהוא הסיח דעתו משמירתה והיא בחזקת טומאה... ומסמילא הכל פה נכנס בלבג... כל האזור נכנס לבידוד עד להשלמת החקירה...

אגב: מעניין לציין שגם קריאת התורה בישיבה שלנו נעשית בצורה סטרילית... יש המלצה שהבעל קורא ומי שמחזיק את הספר תורה יהיה בחורים דווקא משיעור א' וב'... ואילו שיעור ג' וקייבון עדיף שלא יגעו בספר תורה כי ספר תורה מטמא את הידיים... אז בחור משיעור ב' קורא בתורה!! יש מחיצה של ניילון ואז מעלים את הבחור מהקייבון והוא עומד מהעבר השני ולא נוגע בספר תורה עצמו...

עכ"פ היה בחור אחד בן עליה מהקפסולה של הקייבון שמאוד השתוקקתי לקבוע איתו חברותא... מדובר בבחור קדוש ובעל סברא ישרה... דא עקא שאני בקפסולה של שיעור א', שבסה"כ אוכל חולין בטהרה... ואילו הוא אוכל חולין על טהרת קודש... אז בהתחלה הגענו לפשרה שאני אשב רחוק ממנו שתי מטר ואני אלבש מסיכה!!! כי בייחס אליו הרוק שלי הוא אב הטומאה... (תבין... הבגדים שלי נחשבים למדרס הזב בייחס אלי... מסיפק שהציצית שלי נוגעת בזרת שלו והוא מטמא בגדים...) אגב: רק אני ישבתי עם מסיכה... הוא לא!! כי החשש היחיד שאני אדביק אותו... ואילו הוא?? הלואי וידביק אותי... "ודבקנו ביצר הטוב..." אבל בשלב מסוים הוא ראה שמאוד קשה לי לשבת עם מסיכה... אז הלכנו לראש ישיבה והוא חשב וחשב ואז הוא נתן לנו הקלות חדשות... הראש ישיבה התיר לנו לשבת במרחב פתוח בלי מסיכה!! ולמה?? כי ספק טומאה רק בפרשת היחיד ספקו טמא ולכן צריך לשלול כל זרביב רוק... אבל ספק טומאה ברה"י ספקו טהור... (אגב: הרה"י לעניין טומאה זה לא דווקא מרחב פתוח... יש לזה הגדרות שונות) עכ"פ בשבוע וחצי הקרובים אני מתכנן להתאמץ ולהתקדם צעד אחד קדימה... ולעלות לכה"פ לשיעור ב'... ולמה?? כי בימים הקרובים אמור להגיע לי משלוח מהבית... יש יהודי אחד שהולך לעלות לירושלים עם ביכורי ענבים ואבא ואמא שלחו איתו ארבע מאות שקל של דמי מעשר שני שאני אוכל כנגד זה בירושלים... זאת אומרת: בחודש הקרוב יהיה לי ארבע מאות שקל של לקוח בכסף מעשר שני שאני צריך לאכול אותם על טהרת מעשר... אז אני כעת מתלבט האם לעלות לגמרי לשיעור ב'... או שאני אמשיך פה עם החברותות שלו... ורק לפני השקיעה אני אלך למקווה ואהיה טהור בערב... ואם ככה, אז במקום להחליף את כל החברותות... אני רק אחליף את החברותא של סדר ג'... לבחור משיעור ב'... רק בביראות...

איך מצליחים גם בימים טרופים אלו להתאבל על חורבן בית המקדש??

עצה טובה וקלה מאוד: כל מקום שאתה כבר בלאו הכי מזכיר את ירושלים ואת בית המקדש... תחליט שאתה מכין בזה עם כל הלב... לא... לא בקשתי ממך להגיד תיקון הצוות... לא ביום ולא בלילה... לא בקשתי ממך ללמוד את האגדות של החורבן... לא בקשתי ממך לנסוע לכותל... לא בקשתי ממך לעשות דברים מיוחדים... רק מה?? את הטקסט שאתה כבר אומר מידי יום!!! את הנוסח הקבוע שאתה כבר בלאו הכי אומר כל יום... אז תחליט שאיפה שמוזכר ירושלים ובית המקדש... תתאמץ להגיד את זה בכוונה...

תנסה לעשות את זה!!! הלואי ותחזיק מעמד...

אתה לא תאמין כמה פעמים ביום אנחנו מזכירים את ירושלים ובית המקדש... אתה אפילו לא מדמיין כמה... שלוש פעמים ביום יש לנו שלוש ברכות... ברכת "וירושלים עירך" ואת צמח דוד עבדך" וברכת "רצה ה'... ותחינה עינינו בשוכב לציון ברחמים..." בקיצור: תשע ברכות ביום!!!

הלאה... בברכת המזון יש לנו ברכה אחת "ובנה ירושלים..."

כמו כן: ברכת מעין שלוש... "והעלנו לתוכה ושמחנו בכנינה"

הלאה... יהי רצון מלפניך שיבנה בית המקדש במהרה בימינו... שלוש פעמים ביום אחרי התפילה... ואחת בסוף הקרבנות... רגע... מה קורה עם הקרבנות עצמם?? עזוב... זה נושא רגיש... עכ"פ: אם את כל זה אנחנו נצליח לומר בשלושת השבועות עם כל הכוונה ועם כל הלב... זה די והותר!!! הלואי... יהי רצון שנוכה לראות בנחמת ציון...

עכ"פ צריך לדעת שיום תענית הוא יום שמויחד בתשובה ותפילה... וחז"ל אפילו סידרו את יום התענית כמו שכתוב בנחמיה: "ויקראו בספר תורת ה' רביעית היום ורביעית היום מתוודים ומשתחוים לה' אלוקיהם" מכאן אמר אביו מצפרא עד פלגא דיומא מעיינין במילי דמתא... כלומר: מהבוקר עד הצות היום עושים חשבון הנפש!! בדק הבית... בקיצור: לוקחים דף ומתחילים לעבור נושא אחר נושא... איך אני בבית... איך אני מתפלל... האם אני לומד... איך אני בבין אדם לחבירו... האם אני ישר בדיני ממונות וכן הלאה וכן הלאה... כל אחד והרשימות שלו בחשבון הנפש... זה מה שעושים בחצי הראשון של היום... מכאן ואילך ריבעא דיומא קרינן בספרא ואפטרתא- כלומר: עוסקים בפרשות ששייכות לאותו יום... אגב: הפרשה ששייכת לשבעה עשר בתמוז זה לא פחות ולא יותר "ויחל משה..." וזה הזמן גם להתכונן ל"ויאמר ה' אל משה פסל לך שני לוחות אבנים" שזה א' באלול!! כן... כמידי תענית אנחנו מעלים את הכהן והלוי ל"ויחל משה" ואח"כ אנחנו פתאום מדלגים ל"פסל לך"!!!

ללמוד שי"ז בתמוז צריך להיות מתואם עם א' אלול!!! זה הזמן להתכונן לא' אלול... זה הזמן לחשב את הצעדים של ימי החופש הגדול ולתכנן אותם בצורה מבוקרת ליצור גשר מפוקח מ"ז בתמוז ועד א' אלול... אמנם בשנה הזו איש לא יודע מה יהיה ואיך ואם בכלל... מה שבטוח זה... שצריך הרבה זהירות וחייבים לתכנן את הצעדים הרחוקים... בא נשכח... שעל היום הראשון של בין הזמנים אב אמרו חז"ל "כל העובר עבירה אפילו יום אחד בשנה, מעלה עליו הכתוב כאילו עבר כל השנה כולה", (עיין חגיגה ה: דקאי על תשעה באב)

האם אבא שבשמים מתחנן??

יענקי הוא ילד חמוד... ילד נשמה... אבל כעת הוא בעיצומו של גיל העשרה והוא עושה הרבה שטויות והוא לא לוקח את עצמו לידים... ואבא אוהב את יענקי ורוצה לחנך אותו... ואין ברירה!!! יענקי חייב להתחנך...

מה אבא עשה?? מחוסר ברירה התחיל להרביץ לו... כל פעם שיענקי עושה שטויות הוא חוטף... חוטף מכות על ימין ועל שמאל... ויענקי ממשיך הלאה... הוא לא מתרגש כ"כ מהמכות... מתברר שהמכות לא היו מספיק כואבות... לאבא לא היה ברירה והוא התחיל להחליף הילוך ולהחטיף לו מכות יותר כואבות ויותר!!! ומאוד כואבות!!!

כעת יענקי כבר בוכה... זב דס... כולו מכונס וכאוב... ואבא שומע את יענקי נאנח... אי... כואב לי... כואב לי המכות... אבא שומע את זה והלב שלו יוצא... אבא רואה איך שיענקי מסתובב כאוב ומחפש איזה משחה למרוח על הגב המוצלף... ודי... אבא כבר לא עומד בזה...

לא!!! לא יוכלו! ותקצר נפש... אבא מחליט... די... עד כאן!!! אני לא מסוגל יותר להרביץ ליענקי שלי... נכון... הוא צריך להתחנך... והוא חייב!!! אבל להרביץ לו אני רואה ש... ש... שזה לא שייך!!! אני פשוט לא עומד בכאב לב הזה!!! די... החלטתי שאני יותר לא מרביץ...

נו... אבל מה עושים?? תכל'ס יענקי מוכרח להתחנך... אבא החליט: מעכשיו אני עובר למילולית!!! בלי ידיים!!! מעכשיו כל פעם שיענקי מתנהג לא יפה... אני מדבר אליו קשה... יורד עליו... עושה איתו ברוגז... בקיצור: הכל במילולית!!! אבא מנסה להוכיח את יענקי יפה... תפסיק כבר... ויענקי כמובן לא מתייחס... נו... אז אבא אמר... אז מה...

אבא רואה ששוב יענקי לא מתרגש... אין ברירה... צריך להחליף הילוך... אין ברירה אלא לעבור לאלימות מילולית!!! מה נעשה... להרים ידיים לא שייך... אין לי ברירה אלא לעשות את זה מילולית... ואבא מתחיל לאיים על יענקי ולהכלים אותו ולהלבין את פניו... ו... ו... ויענקי מתחיל להחליף צבעים... יענקי מסמיק... מחויר... נעלב... מושפל... יענקי מתחיל לאבד את הבטחון העצמי... ואבא רואה את זה והלב שלו יוצא...

יענקי שלי המסכן... אני לא יככככככככ!!! לא יכול לראות איך אתה מסמיק ממני... הלב שלי מתרסק לראות אותך נעלב עד עמקי נשמתך ועוד ממני. **אבל מה אעשה... אין לי ברירה... אני מוכרח לחנך אותך... מוכרח!!!** אבא שוב מנסה מילולית לחנך את יענקי ושוב יענקי מחליף צבעים... שוב מתחיל לגמגם בגלל העלבון הצורב... ש... שמי העלים אותו?? לא פחות ולא יותר-אבא!!! **עד ש-די... אבא שוב לא עומד בזה!!!**

אבא שוב מרים ידיים!!! די... גם בזה אני לא עומד... פעם שעברה נתתי לו מכות ולא עמדת בזה... לא יכולתי לראות את יענקי שלי כאוב ומוכה... אז עברתי למילולית... וכעת אני רואה שזה לא פחות גרוע... לראות את יענקי מחליף צבעים מעלבון ובושה... אני גם בזה לא עומד... **אז מה אני עושה...**

שאל אבא ביאוש... הרי לחנך אותך אני מחייב!!! ולוותר לך אני לא אוותר!!!! כי אני לא מוותר **עליך!!!** אתה חשוב לי מידי בשביל שאני אוותר עליך... ולכן אני חייב לתפוס אותך ועם כל הכח... אבל איך?? מכות?? **ניסיתי והלב שלי יצא...** מילולית?? **גם ניסיתי והלב שלי יוצא...** אז מה יש לי עוד לעשות? ישב אבא והגיע למסקנה אחרונה... אין לי ברירה אלא לפנות ליענקי

בתחננים... פנה אבא ליענקי ואומר לו: יענקי שלי המתוק... מאכמער אטוייבה... תעשה לי טובה אישית... תהיה בן אדם!!! תהיה קצת יותר רציני! תרחם **עלי ובשבילי** תבין עניין ותתנהג יותר טוב... כי אם לא תתנהג טוב אני אצטרך להרביץ לך... ו... זה כואב לי... עזוב אותך... עזוב את הכאב שלך... על עצמך אתה לא מרחם... אבל **לי** זה כואב!!! תרחם **עליו** לא עליך! אם לא תתנהג יפה... אני אצטרך לדבר אליך קשות ואתה נעלב וזה עושה לי מאוד מאוד רע... אז אנא ממך... אל תעשה **לי** את זה!!! עזוב אותך... לפחות תרחם עלי...

הסיפור הזה... תנחש איפה הוא כתוב?? לא פחות ולא יותר בזוהר הקדוש!! הזוהר הקדוש מביא את הסיפור הזה כמשל על מה שנכתב בהפטרה של שבוע שעבר... אם אתה זוכר... שבוע שעבר בהפטרה כתוב: **"עמי מה עשיתי לך ומה הלאיתך ענה בני... עמי זכר לא מה יעץ בלך מלך מואב..."** הפסוקים האלו כתובים בסוף הנובאה של עמוס הנביא... ומי שידע עמוס הנביא הוא אחד מג' נביאים שרוב דבריהם דברי קנטורין (עיין רש"י ובה קהלת) רוב הנובאות של עמוס הנביא הם דיבורים קשים וחריפים בתוכחות לעם ישראל... ופתאום בסוף נבואתו של עמוס המנגינה בבת אחת משתנה לנימה של תחנונים...

עמי מה עשיתי לך ומה הלאיתך... תענה לי... ועל זה הזוהר הקדוש מביא את הסיפור הזה כמשל... **אומר הזוהר הקדוש:** שכשיהידי מתנהג לא יפה... אבא שבשמים מתחיל להרביץ לו כדי להחזיר אותו למוטב... אבל אז אפריימקה של אבא מתחיל לבכות... כואב לו המכות... שמוע שמעתי אפרים מתנווד יסרתני ואיוסר... אבא שומע את אפרים בוכה ומעזי המו עליו... אוי אפריימקה שלי... רחמי עליך... אני לא יכול לראות אותך מתייסר ועוד ממני... בשלב מסוים די!!! אבא שבשמים לא יכול לראות את אפרים כ"כ מתייסר... אבל מחליט להחליף מנגינה... אבא שולח את עמוס וירמיהו והם מקנטרים את אפריימקה... מדברים איתו דיבורים קשים... אפרים בולע את הלשון... פניו מלבינות מבושה... ואבא רואה את זה... ו... ודי!!! אבא לא עומד בזה... די עמוס הנביא... עד כאן!!! יותר אל תגיד לאפריימקה מילים קשות... ואז אבא שבשמים מרים ידיים ושואל: נו... מה יהיה עם אפריימקה שלי? הוא הרי חייב להתחנך??

מכות?? אני לא יכול לתת לו... ודיבורים קשים?? אני גם לא יכול... אין לי ברירה אלא לפנות אליו **בתחנונים...** אפריימקה שלי... מאכמער אטוייבה... תעשה לי טובה... קצת רצינות!!! למעני... בשבילי... אל תעשה לי את הפלוטר הזה... תעשה מה שאני אומר לך בלי שאצטרך להפעיל אמצעי אכיפה שאני לא אוהב אותם...

המסר הזה הוא נורא!!! לקלוט!!! להבין!!! להפנים!!! שיש לנו עסק עם אבאלע... שאם יש מישהו שסובל יותר מאיתנו... זה אבא שבשמים בכבודו ובעצמו... זה נכון ביחס לכל תוכחה שמגיעה משמים... ובפרט עכשיו... בתקופה הזו... כולנו מבינים שהקב"ה מדבר איתנו בקורונה הזו! כולנו יודעים שה' דופק על השלחן ותובע שינויים!!! ה' רוצה שנחזור בתשובה... ואנחנו?? אנחנו פה יושבים ובודקים את הדופק... מנסים למשוך את החבל... לבדוק עד כמה הקב"ה הפעם חד משמעי

יותר מתמיד... האם הקורונה הזו באמת מאוד מלחיצה שאין ברירה אלא לתפוס את עצמנו לידים... או שתרגע... עוד מעט זה יעבור... עוד מעט יהיה חיסון... והקב"ה כבר פחות יהיה תקיף... בקיצור: בודקים את זה.

אבל עזוב!!! עזוב את הגישה הזו... אל תראה את זה ככה...

תחשוב שהקב"ה **"מתחנן!!!!"** בני היקר... אתה צריך להשתנות וזה חייב לקרות!!! כי אני לא הולך לוותר עליך!!... אלא ממך... תרחם עלי ותעשה את זה בכיף... די!!! כמה אני יכול לראות אותך מסתובב עם מסיכה שמושכת לך באזניים ורותחת לה בפנים ואתה מתפוצץ ממנה... כמה אני יכול לראות אותך מסתובב מודאג ומוטרד ומפוטר...

די בני היקר... תעשה את השינוי ממקום בריא... ממקום של הבנה... אל תכריח אותי להלביש אותך מסכה ולהכניס אותה להסגרים ולשלוח אותך לבידודים... די... תרחם עלי!!! לא עליך!!! אתה איכשהו כבר זורם עם כל הקורונה הזו... אתה כבר נכנסת לשונוג של קורונה... אתה מתעדכן כל הזמן כמה מאומתים... מחשבת הכפלות... נכנס לחץ מכל מיני פרשנים... הולך לבידיקה... נכנס לבידוד... יוצא ושוב נכנס... אתה כבר זורם על זה... התרגלת לסהרוריות הזו... אבל אני אבא שבשמים לא התרגלתי לזה... אני רואה אותך מתנגגל כמו מסכן בימים האלו... מבידוד לבידיקה... ומסגר לסגר... וממסיכה למסיכה וקשה לי לראות אותך סובל ועוד בגללי... בגלל שהוכרחתי להלך עליך אימים... די!! תעשה למעני!!! תחשוב על-על אבך שבשמים!!!

אגב: זה לא פשוט!!! כשמסתכלים בראש קטן על הקורונה יש לפעמים תחושה משועשעת וחובבנית לכל הקורונה הזו... כי באחד על אחד... יכול להיות שאני לא הפסדתי כלום מהקורונה... בלאו הכי כעת זה חופשה... ובלאו הכי אשתי לא עובדת... ובקיצור: כל אחד והסידור שלו... אבל בשורה התחתונה המציאות היא שיש הרבה סבל בימים אלו!!! המון המון סבל!!! בהיקף מאוד רחב... יש רבבות יהודים שאיבדו מקור פרנסה על כל השלכותיו... ויתירה מזו!!! יש מאות אלפים שאיבדו את מקום ההתפתחות הטבעי שלהם... את הסדר יום המובנה שלהם ויש בזה המון כאב ויש לזה גם השלכות נפשיות מרחיקות לכת... ותכל'ס... יש הרבה סבל בימים אלו!!! וה' רוצה מאיתנו משהו!!! ואני רוצה לגלות לך סוד: שאם אנחנו נתעקש לא להבין עניין... ואנחנו נעשה שרידים ונחליט שאנחנו לא רוצים לחזור בתשובה...

אתה יודע מי בסוף יכנע ראשון?? לא תאמין... **אבא שבשמים!!!**

אבא שבשמים יכנע לפנינו... אתה יודע למה??

כי סו"ס הוא אבאלע... ובשלב מסוים ותקצר נפשו בעמל ישראל... בשלב מסוים הקב"ה גיד... די... יש גבול כמה אני יכול לראות את יענקי שלי כאוב ומדוכא ומבולבל ולא מסודר בחיים... אמנם עשיתי לו את זה כדי שיבין עניין אבל אם הוא מתעקש לא להבין... אז מה יש לי מזה שהוא גם סובל לחינם ולא לא מבין עניין... אז אבא שבשמים כביכול יכנע... אבל הוא לא באמת יכנע... אלא הקב"ה פשוט יחפש דרך אחרת איך להשפיע עליו... ואז הקב"ה פשוט **יתחנן**...

יענקלה שלי... הבאתי לך קורונה... סבלת... התבודדת... השתגעת וכל זאת לא חזרת אלי... **עכשיו אני מתחנן לפניך: תשוב אלי!!! למעני!!!** אם ככה... אם זה הולך להיות השלב הבא... אז בא נחשוב שכבר עכשיו ככה הקב"ה מדבר... במקום לחשוב שהקב"ה דופק על השלחן וכנעם שינויים... בא נראה את זה אחרת... הקב"ה דופק על השלחן **מתחנן**: יענקלה שלי... אני חייב אותך!!!! אני חייב שתבין עניין... בא נתקדם... בא לא נתקע בקורונה... בא תושיט לי יד ואנחנו זזים קדימה...

כך... משהו נרדם אצלנו בכל מה שנוגע לנגיף הזה שהתמקם פה...

לפני כמה חודשים

ואילו עכשיו אף אחד לא מדבר ולא חושב על זה... זה כבר לא נושא...

לפני כמה חודשים

לכולנו היה ברור שצריך להתפלל על זה...

לפני שלושה חודשים

לכולנו היה ברור שהגאולה בפתח...

עכשיו... בינינו... בהרגשה שלנו הגאולה רחוקה מתמיד... למה?? כי אנחנו קצת מאוכזבים... אדרבה... הבאנו תאריך למשיח והוא "הבריז"... אז מה עכשיו... עוד פעם נביא לו תאריך... ועוד פעם הוא יאכזב??

אז זהו!!! שעכשיו הגיע הזמן לחזור שוב ולהתעורר והפעם ממקום אמיתי!! לא ממקום רגשי וסחף חברתי... אלא מהפנמה אמיתית ש"כי לא יזנח לעולם ה'!!!!" אם קורה משהו לא תקין בעולם של ה'... אז אנחנו בתור היהודים צריכים ללמוד לקרא מפה ולהבין שכלית שה' רוצה משהו... איך הנביא שואל: "הישאג אריה ביער וטרף אין לו... היתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו?..." שים לב: הנביא מדבר לא ממקום של ריגוש אלא ממקום שכלתני!!! אם אריה שואג ביער יש פה סימן מובהק שמשוהו חסר לו... אם יתקע שופר בעיר זה סימן מובהק שמתרעעים פה על משהו... משהו לא תקין קורה פה... **אותו דבר כאן:** אם יש קורונה כבר כמה חודשים והעולם משותק זה אומר שבורא עולם מדבר!!! הרי אני יכול להעיד שנכון לשלושים שנה האחרונות כזה דבר לא היה!!! זאת אומרת: יש פה מסמך יבש שקובע שאותו רבש"ע שנתן לנו חיים שלווים בשלושים שנה האחרונות ויותר... הוא יכל להמשיך לתת לנו שגרה... ואם לא אז כנראה שהוא מדבר... הוא רוצה משהו... נו... אתה שומע אותו או לא??

כל השאלה מה?? מה הרבש"ע רוצה?? את זה אני כבר מעדיף לא לפתוח... זה כבר נכתב רבות בגיליון זה... וכמה שנכתב... עדיין לב יודע מרת נפשו וכל אחד אמור לזהות לבד איזה רצינות ה' רוצה ממנו... מה שבטוח: אבא שבשמים מתחנן!!! די... אני רוצה לעצור את הקורונה אבל זה תלוי בכס!!! בני היקרים... תעשו משהו בעניין...